

IFARIUL CRIȘTIN

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul V. No. 7

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.

1 Aprilie, 1937

PÂINEA CARE SATURĂ

Predică de C. H. Spurgeon

Textul: „Isus le-a zis: „Eu sunt pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată”.

Ioan 6:35.

Domnul întrebunțează, în toată învățăturile Sale, pilde simple. Iați-te la faptul că se numește Sine pâine. Ce minunat e că mai obișnuit lucru de pe mele noastre e cea mai deplină așănare a lui Hristos! Gândiți-vă atunci când credem în El, și cum am mânca și am bea El. Nimic n'ar fi mai puțin de așătura, însă nimic nu arată de mult umilința și dragostea ca această pildă. Trebuie să știm lui Dumnezeu pentru aplicitatea Evangheliei. Domnul Isus, arătându-se în corp, de

INEA SUFLETULUI NOSTRU.

Când privim la o pâine și ne gândim prin câte a trecut înainte a fi ce este, ea ne predică o mică predică despre coborârea lui Isus ca un bob de grâu, despre cerea lui prin morile mănecii Dumnezeu și despre coacerea lui în cuptorul morții, ca să dea pâinea noastră. Vedem sufletele lui Hristos în fiecare făcătură ce o ducem la gură. De ce? Căci Domnul a scris numele pe ceruri și ele ne vorbesc de dragostea Sa, soarele ne spune despre Soarele dreptății și toate celele despre Steaua Betleemului. Nu poți merge în grădina sau în stradă, nu poți deschide ușa și să-ți iai o haină, fără ca ele să-ți amintească de Hristos. Fiecare picătură de rouă îl oglindește și fiecare vânt îi șoptește numele. Ziua și noaptea povestesc despre El și orele se sfătuiesc asupra lucrării Lui.

Trebuie să-l primim pe Dom-

nul Isus fiecare din noi personal. Un Hristos neprimiți nu folosesc-te nimănui. Pâinea care nu e mâncată, nu stăpără toamea noastră. Apa din pahar poate străluci ca cel mai frumos cristal, totuși nu va alina setea dacă n'o bem. Să-i ai pe Hristos personal în viața ta e lucrul principal și lăterbarea e ce să faci ca să primești pe Hristos, Pâinea vieții, ca Mântuitorul tău personal?

Textul ne spune: „Celce vine la Mine, nu va flămânzi niciodată”. Cred că aceasta înseamnă primul act al credinței, prin care omul intră în viața duhovnicească. Noi suntem înstrăinați de la Hristos, dar după auzirea Evangheliei, Duhul sfânt ne ajută să ne cugetăm la El, să-l studiem și să ajungem la convingerea că El e Mântuitorul de care avem nevoie. Înstrăinarea de El se schimbă într-o dorință după El și venim la picioarele Lui rugându-l să devină Mântuitorul nostru. Ne apropiem de El. Aceasta e apropiere a inimii și nu a picioarelor. Căci mulți s'a apropiat de El cu trupul, însă nu au venit la El înfrățevăr. Erau lângă El cu corpul, dar între sufletul lor și El stătea păcatul. Puterea din El nu putea intra în ei.

Aici, prin venire se înțelege dorință, rugăciune, învoire, încredere, ascultare. Înseamnă că aud cine e Hristos și învăț cum e Dumnezeu: că Isus e și om și Dumnezeu, că a venit în lume să ia păcatele oamenilor asupra lui și să fie pedepsit în locul lor; aud aceste lucruri și le cred. Cred în Hristos și spun: „Dacă a murit pentru ceice se cred în El, eu mă încred în El; dacă s'a jertfit așa de mult încât poate spăla orice păcat, mă razim pe acest sacrificiu și-l fac temelie speranței mele”.

A doua descriere a modului în care Hristos devine al nostru, e credința. A crede în Hristos, înseamnă a crede că El e Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul oamenilor, dar aceasta credință cuprinde și altceva mai adânc. Poți avea cele mai exacte păreri despre Hristos, — poți crede tot ce spune Biblia despre El, — și totuși să nu ai credința mântuitoare. „Cine crede în Mine”. Ce ar fi dacă am pune „încrede” în loc de „crede”. „Celce se încrede”. „Celce se razamă pe Mine”. Știind că Hristos a venit să mântuiască pe păcătoși, credinciosul spune: „Afară de El pentru mântuirea sufletului meu”. Știind că Isus a luat locul păcătoșilor, cred că El a luat locul meu și, prin jertfa Lui, păcatele mele sunt iertate.

Devine Hristos Mântuitorul nostru în clipa când credem? Da, exact în clipa în care credem. Dar ce e cu viața nelegiuită din trecut? Ea e iertată în numele lui Hristos. Dar dacă înainte de a-l primi pe Hristos n'ai făcut niciun bine, ci numai rău? Hristos a murit pentru nelegiuiti și e „stare să mântuiască pe deplin pe cei ce vin la Dumnezeu prin El”. Dar să presupunem că greșești și după aceea. Ce se va întâmpla atunci? Vei fi curățit prin sângele prin care ai fost curățit la început. „Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, cel neprihănit”.

Să trecem acum la al treilea chip de a primi pe Hristos. **Să-l mănânci și să-l beai.** Trebuie să-l mănâncăm și să-l bem pe Hristos. Sigur că nu să-l mănâncăm și să-l bem sângele trupesc. Aceasta ar fi cea mai sigură cale spre pierzare. Căci e o crimă să mănânci

(Continuare în pag. 5-a)

Farul Creștin

revistă religioasă

Anul V. No. 7 1 Aprilie 1937
Apare de două ori pe lună.

Abonamentul:
Pe an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.
In străinătate dublu.

**Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.**

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.
Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Niciodată n'a fost un timp în care copiii Domnului să trebuiască să se întoarcă la Biblie și la viața sfântă ca și acum. Prea mult temeiu se pune pe armele pământești și prea puțin pe cele spirituale. Pentru scopuri sfinte trebuie mijloace sfinte. Deaceia lupta noastră în FARUL, MANA și CALAUZA e să îndreptăm ochii credincioșilor spre Domnul și spre puterea lui. Și lupta noastră va aduce roade cu atât mai multe cu cât foile acestea vor fi mai răspândite. Aceste foi au fost începute când criza materială și spirituală a poporului nostru era la culme. Dar Domnul și-a aratat aprobarea și binecuvântarea Sa făcând ca în scurt timp aceste foi să fie răspândite în mii și mii de exemplare. De pildă, anul trecut au plecat din biroul nostru peste o sută de mii de bucăți din aceste foi! Inchipuiți-vă ce înseamnă aceasta pentru cauza Domnului și pentru luminarea poporului nostru! Sunt mulți frați prin toate colțurile țării cari sunt convinși că aceasta e lucrarea Domnului și o ajută cu toată râvnă lor. Ne bucurăm de acest lucru. Între noi și ei e o conlucrare sfântă. Noi de aici și ei de acolo, luptăm împreună la răspândirea luminii lui Hristos. Vrem ca oastea aceasta să crească. Vrem ca aceste foi ale Domnului să pătrundă pretutindeni. Vrem ca 1937 să fie un mare pas înainte. La 1 Ianuarie, 1938, FARUL îndeplinește 5 ani de existență. Vrem ca să-l facem atunci săptămânal. Deci ajutați-ne la răspândirea acestor foi!

*

Abonații sunt rugați ca ori când ne scrie ceva privitor la abonamente, să ne trimită numărul care e înaintea adresei care o lipsită pe foaia lor. Această ușurarează administrația noastră și o ajută să vă servească îndată.

*

Cei ce ne trimit știri de publicat, sunt rugați să pună data, locul și numele INTREG al persoanelor despre cari e vorba.

DESFÎINȚAREA BAPTISMULUI?

Iată o idee năstrușnică. Și să nu crezi că ea a izvorit din vreun cap mic. Dimpotrivă, ideea e propusă de vestitul ziar L'ECLAIR de sub conducerea d-lui Grigore Rădușescu, șeful partidului conservator și e reprodusă de marele ziar L'UNIVERSAL. Aici se spune că, după desființarea francmasoneriei sa se facă același lucru cu „stilitismul, inoventismul... adventismul, baptismul, etc., etc.”

Ca și cum baptismul s-ar putea desființa. Ca și cum el ar fi o organizație politică și păgână plină de interes de clasă ca și francmasoneria ori o reacție superstițioasă ca și stilitismul. La astfel de grupări e gestul să le desființezi organizațiile și să le împiedeci manifestările, pentruca să le nimicești. Cu baptismul însă, lucrurile stau altcum. El nu e o organizație, deși are multe organizații, nici nu constă din forme din afară deși are și de acestea. Baptilismul e o CREDINȚĂ SFÂNTĂ, o CONVINGERE PUTERNICĂ așezată în adâncul inimilor a aproape 100.000 de suflete dela noi din țară. Acești oameni, când s'au făcut baptiliști, n'au căutat interese politice nici sociale. Dimpotrivă, au știut că vor pierde din punct de vedere material și social, că vor fi prigonii, batjocoriți și învinuiți de tot felul de lucruri nedrepte. Ei au îmbrățișat O CREDINȚĂ, care după convingerea lor e cea mai curată, mai creștină și mai biblică dintre toate credințele. Ea a pătruns în sufletele lor și i-a făcut fericiți.

Deci Statul poate să facă nedreptatea de a include oisericele baptiliste, de a dizolva diferitele noastre organizații și de a împiedeca exercițiul liber al cultului nostru. Asta însă, nu înseamnă desființarea baptismului. El nu va putea fi scos DIN SUFLETELE zecilor de unii de credincioși; cari în la credința lor mai mult decât a viață. Dimpotrivă, baptismul se va răspândi și mai tare, căci o credință e cu atât mai molipstoare cu cât e mai nedreplătilă.

Ar mai rămâne o singură cale de a desființa pe baptiliști: să-i omori pe toți. Acest lucru însă, e foarte riscant. Pe lângă că îți aducă disprețul întregii lumi civilizate, e o mare întrebare dacă îi poți omori. Istoria a dovedit lămpede că „sângele martirilor e sămânța creștinilor”. Îndei au omorât pe Ștefan, dar din martirajul lui a ieșit Pavel. Imperiul roman a vrut să stărpească pe creștini, dar s'a stărpiț pe sine. Nero, prin prigoana sa, și-a adus cea mai mare blamă, iar cei prigonii de el au devenit eroii cmenirii. Creștinii primitivi au fost omorâți cu sutele și s'au înmulțit cu mlaie.

Același lucru l-au încercat regii Angliei, împotriva mișcărilor evanghelice

de după reformație. Însă prigoana asta a avut ca rezultat cucerirea nu a Angliei pentru libertatea religioasă a Americii. Eroii acestei prigoane cei persecutați: I. Bunyan, Ridley, etc. și nu regii prigonitori.

În Rusia, azi baptiliștii sunt periclitat cum nu se poate mai tare. Statul țeste deadreptul la desființarea lor degeaba. Bolșevismul se va nărui și faptele sale și baptismul va reuși birui. Da, sângele martirilor e sursă de creștinilor.

Împotriva lui Hristos

Când am citit despre „desființarea baptismului”, mi-a venit în minte o povestire foarte interesantă din Vechi Testament. Senacherib, împăratul Asiriei plecat cu armatele să cucerească Ierusalim pe acele vremuri, fiecare popor și zeul său și aștepta ca acest zeu să vină pe de războaie. Când au auzit poporul că se apropie Senacherib, ca să i-l jureze, fiecare începu să stăruie zeul său. Dar degeaba. În Asirie i-a zdrobit și pe ei și pe zeii lor. Această l-a făcut să devină foarte drăzneț. El a vrut să cucerească Ierusalim și zeul lui Iuda, păzitor de Dumnezeu cel a pământului. A trimis vorbă prin din Ierusalim: „Nu vă lăsați amăliți de Ezechia, când vă zice: „Domnul va izbăvi”. Oare dumnezeii neamurilor izbăvii”. Oare dumnezeii neamurilor păratului Asiriei? Unde sunt dumnezeii Hamatului și Arpadului? Unde sunt dumnezeii din Sefarvaim?”... (Isaia 37:36)

Însă armatele lui Senacherib au fost micite de Domnul înainte de a ajunge la pia de Ierusalim, așa cum arată și scrierile istoricului Herodot. A fost greșala lui Senacherib? El nu a deosebirea între zeii morți ai neamurilor păgâne și Iehova, Dumnezeu cel viu. N'a știut că aici are de a face cu Dumnezeu cel viu și dreptul ca adevăratul Dumnezeu.

Acesta e lucrul pe care nu-l văd azi cari pornesc împotriva baptismului. Ei confundă cu francmasoneria, silitismul, inoventismul, comunismul, etc. Ei cred că poate fi nimicuit ca și Iehova. Ei nu știu că aici au de a face numai cu niște oameni căror credința le e mai scumpă decât viața. Ei de a face cu însuși Isus, cu însuși Dumnezeu. Ei luptă fără să știe de ce împotriva Lui. Sunt ca Saul care că prigoanește o sectă periculoasă a lui Iuda, până Isus, pe drumul mascului, i-a spus: „Saul, Saul, mă prigoanești?” Da, baptiliștii sunt oamenii lui Isus. Scopul lor principial e să creadă și să îndeplinească în viața Lui ori cari ar fi urmările. Și

(Continuare în pag. 3-a)

Făcătorii de pace

Mat. 5:9

de Alexe Popovici

asta e o șaptea fericire. Iar
 sporul evreu numărul șapte
 în număr perfect. Se prea
 că Isus a avut în vedere
 acesta și poate deaceia a
 fel de oameni.
 lucrul acesta a avut o ma-
 semnătate pentru cei de a-
 Importanța însă, e mare și
 noi. Nu așa de mult pen-
 numărul de șapte, ci pentru
 „făcători de pace” sau
 „făcători”. Indată ce auzim
 cuvinte, mintea noastră
 la o ceartă, vrajbă sau ne-
 ghere sfârșită. Îți aduci a-
 de răul ce-l face cearta
 Câtă amărăciune, câtă
 Cum se despart cei mai
 prieteni, ba chiar și frații și,
 când răul adus de ceartă
 dușmănie, nu-ți vine să-i fe-
 ai pe cei ce au venit și au
 pace? Nu-i admiră? Ba de
 ori i-ai încununa cu lauri,
 da toate cinstea cu putință.
 dacă te uști, ai să vezi în
 rii de pace **chipul lui Isus**.
 lor se aseamănă cu cea a
 Isus. El a venit și toată viața
 avut de scop, să facă pace
 Dumnezeu și om, dărâcând
 vrăsmășiei, prin jertfa de
 cruce. Nu Isus te-a împăcat pe
 Tatăl? Nu crucea Golgo-
 a apropiat pe noi de Dum-
 ? Isus a ispășit, în jertfa
 păcatele noastre, cauza vrăj-
 cu Tatăl. Aceasta înseam-
 El a făcut pace chiar cu
 în viața Lui. Ce pildă bună
 împăciutori! De multe ori
 costă mult, cu atât mai
 pacea dintre omul pornit la
 nepăsător, mulțumit în
 păcatelor, și între Dum-
 îmbrăcat în sfîntenie și
 ate, crud față de păcat și pe-
 aspru.
 Isus a făcut o pace rodni-
 și prin împăcarea Lui, noi am
 din dușmani, niște copii
 și supuși. Prin pacea
 își deschide porțile în fa-
 noastră, ca în fața regelui.
 pacea făcută de Isus e o pa-
 arelăvărată. Nimic din dușmă-
 execută nu ni se mai aruncă
 răută. Greșelile noastre au fost
 șterse. Nu mai e aducere aminte
 păcat. Pacea adevărată cere
 nimic din tot ce a fost în timpul
 războiului, să nu mai fie desgro-
 și recutul să nu mai fie scor-
 ci uitat. Isus a făcut ast-

fel de pace. Spune tu, cel care ai
 fost împăcat prin Isus, nu-ți sunt
 păcatele uitate? Fii sigur, pentru
 nimic din trecutul tău, nu vei fi
 osândit la judecată.

Mergând mai departe, făcătorul
 de pace e **chipul misionarului**. Ba
 ceva mai mult, el însuși e un mi-
 sionar. Cuvintele Domnului nu
 spun ce fel de pace. Ea deci poa-
 te fi aplicată la: pacea lumii, pa-
 cea familiară, la pacea între copiii
 lui Dumnezeu și la pacea lăuntri-
 că. De data aceasta să o luăm
 pentru pacea lăuntrică. Cât sbu-
 cium, câtă frământare lăuntrică,
 câtă neliniște e în inima unui om
 nemântuit! Și ce liniște, ce alina-
 re, ce pace se coboară într-o ast-
 fel de inimă, în clipa când aude
 și primește vestea Evangheliei,
 predicată de un slujitor al lui
 Isus! Nu s'a repetat adevărul a-
 cesta și în viața ta? Sbuicismul
 din lăuntrul tău, n'a fost alinat,
 când ai primit vestea mântuirii?
 N'ai fost ca osânditul sbuciumat
 și chinuit în suflet, dar care s'a
 liniștit și roua păcii s'a co-
 borât, când a primit vestea gra-
 țierii, a mântuirii? N'a fost vesti-
 torul Evangheliei un făcător de
 pace pentru tine? Nu ți-a adus el
 pacea în inima ta? Si nu va fi el
 fericit? Cum nu, când vezi un su-
 flet care a fost rău chinuit, fră-
 mântat și neliniștit, dar care du-
 pă ce i-ai spus de mântuirea, de
 iertarea lui Isus, a căpătat pacea.
 Cel ce mărturisește Evanghelia, e
 în făcător de pace. Și, dacă tu
 predici sau mărturisești, oare nu
 aduci și tu pace în multe inimi?
 Intotdeauna Evanghelia, de ori
 cine a fost predicată, a adus pa-
 cea în inimile oamenilor. Predică
 Evanghelia, fii misionar, ca să fii
 un făcător de pace și slujitorul
 Prințului păcii!

Dar făcătorul de pace e și **copi-
 lul lui Dumnezeu**. Textul spune
 clar: „...vor fi chemați fiii ai lui
 Dumnezeu”. Ce adevăr măreț! Cel
 ce a primit pacea cu Dumnezeu
 și a devenit din nou copilul Său,
 luptă de sigur, să facă pace, să
 aducă pace. Atmosfera păcii e
 pentru el binefăcătoare. Pentru el
 pacea e o floare mirositoare, e o
 comoară, un steag și el vrea să-l
 desfășoare. Da, copiii lui Dumne-
 zeu sunt făcători de pace. Și lu-
 crul acesta e natural să fie așa.
 Căci pentru a face pace, trebuie
 tu să ai pace și să-i cunoști roa-

dele. Și cine altul are pace, decât
 un copil al lui Dumnezeu? El și
 numai el a gustat dulceața păcii.
 Așa că numai el e în stare, nu-
 mai el e înflăcărat, să facă pace.
 O, dacă și tu ai fi gata ca, prin
 jertfa lui Isus să devii copilul lui
 Dumnezeu și să contribui și tu la
 lămurirea păcii! În vremurile grele
 și tulburi de azi, dacă ne-am în-
 drepta cu toți la Calvar, la cru-
 cea lui Isus, ca de acolo, să dăm
 navală în răspândirea păcii în
 lume, în familie și în inima fie-
 cărui om!

E foarte interesant să privim
 în textul nostru cuvintele: „vor fi
 chemați...” Asta înseamnă două
 lucruri. Primul e un fel de pro-
 clamație a lui Dumnezeu. Că ei
 „vor fi chemați...” de Dumnezeu.
 Și ce minunat e să fii, pentru
 străduința de a face pace, procla-
 mat ca un copil al lui Dumnezeu!
 Să semni în această privință cu
 El. Iar în al doilea rând, e o recu-
 noaștere din partea lumii. Că lu-
 mea, văzând cum un om se stră-
 duiește după pace, îl cheamă sau
 îl numește copil al lui Dumnezeu.
 Vezi, lumea recunoaște în făcă-
 torii de pace, niște copii ai lui
 Dumnezeu. Ce îmbărbătare! Lu-
 mea, după ce vede că tu faci pa-
 ce, te numește copil al lui Dum-
 nezeu. Nu-i aceasta un imbold?
 Ia seama, că lumea după faptele
 tale, după încercările tale, după
 viața ta, te clasează ori între co-
 nii lui Dumnezeu, ori între cei-
 lalți. Dacă tu ai pacea lui Isus,
 lucrează și tu, ca să se vadă că
 ești copilul lui Dumnezeu!

Desființarea baptilismului?

(Urmare din pag. 2)

prigonește pe ei, prigonește pe Hristos.
 Insă a lupta împotriva lui Hristos în-
 seamnă să lupți într-o luptă pierdută. In-
 țeleptul Gamaliel, deși era necredincios,
 a spus un adevăr foarte mare prigoni-
 rilor primilor creștini, adevăr la care ar
 trebui să se gândească toți cei ce prigo-
 nesc pe ucenicii sinceri ai lui Isus. El
 a zis: „...dacă (lucrarea creștină) este de-
 la Dumnezeu, n'o veți putea nimici. Să
 nu vă pomeniți că luptați împotriva lui
 Dumnezeu!” (Fapt. 5:39).

Desființarea baptilismului? Scoaterea lui
 Isus din inimile oamenilor? Să te răz-
 boiești cu El și să-l învingi? Se vede că
 mulți nu cunosc Psalmul 2 care zice:
 „...domnitorii se sfătuiesc împotriva
 Domnului și împotriva Unsului Său...
 Insă celce șade în ceruri râde, Domnul
 își bate joc de ei!” (2 4).

Creștinul, paharul și Biblia

de Marcu Nicșifor

Cuția cu intr

DATORIA NOASTRĂ

Fratele P. D. ne roagă să-l exp
versetul 10 din Luca 17: „Tot așa
după ce veți face tot ce vi s'a por
să ziceți: „Suntem niște robi netr
am făcut ce erum datori să facem”
tru a da o explicație bună acestu
set, trebuie mai întâi să arătăm o
care trebuie respectată la tălmă
Bibliei. Aceasta se numește regula
textului. Prin context înțelegem ce
e scris mai sus și mai jos de ve
sau textul pe care vrem să-l exp
Pentru a înțelege bine un text se
verset, trebuie să-l studiem în
contextului său. Nu trebuie să-l se
afară din locul din Biblie unde e
ca să-l explicăm numai pe el singu
această cale putem ajunge la cel
mari abateri. Cele mai rătăcite inv
mileniste sunt întemeiate pe asf
versete adunate de ici și colo, luat
legătura pe care o au în Biblie și
laolaltă. În acest fel poți dovedi c
lia tot ce vrei.

Dacă vrem însă, sincer, nu să
nem Bibliei păreriile noastre forțan
ni le susțină, ci să găsim adevăr
curat, atunci trebuie să studiem tex
lumina contextului. Adică trebuie să
diem ce spune scriitorul inspirat
sus și mai în jos. De multeori va
voie să studiem o carte întreaga
Biblie, ca să aflăm înțelesul unui te

Intrebarea fratelui nostru ne dă
nă pildă a acestui adevăr. Luat s
v. 10 din Luca 17 e greu de pri
Cum citești însă, mai sus, o lumină
lucită se revărsă asupra acestor c
și un adevăr mare se înalță din ele
nicii Domnului îl roagă să le mă
credința (v. 5). Isus le spune că
vor avea o credință cât un grâu
muștar, vor putea muta dudul în
(v. 6). Însă, adaugă Domnul, chi
ați face minuni așa de mari, să
mândriți, să nu vi se înalte inima
zând că ați făcut mai mult de că
huia să faceți. Acesta e înțelesul
cu stăpânul și cu robul. Dacă rob
servește cu toată sânguinta pe stăp
n'a făcut nimic în plus peste dator
El nu trebuie să se gândească în in
că a făcut pe stăpânul său îndatorat
de el. Și-a făcut doar datoria ca
rob netrebnic. Tot astfel, dacă nu
îndeplini tot ce spune Biblia și am
cele mai mari fapte pentru Domn
nu credem că am obligat pe Domn
ceva, că adică am făcut mai mult
cât trebuia să facem. Nicidecum. M
făcut doar simpla datorie ca nișto
netrebnicii. Din această pildă putem
văta următoarele:

1. Noi suntem datori să facem
și să ascultăm de porunca Domnului

(Continuare în pag. 7-a)

— Iarăși cu vinul, nu-i așa?

— Desigur, pentrucă vinul nu este
chiar așa de rău și de lepădat după cum
te porți cu el.

Să iai câte un pahar nu este nici p
câtos și nici în contradicere cu Sfânta
Scriptură.

— Bine, să vedem ce spune Biblia.

Dacă vinul n'ar fi rău, atunci de
ce la anunțarea nașterii lui Samson,
Dumnezeu a trimis pe unul din îngerii
Săi, cu o poruncă strictă: „Acum ia bine
seama, să nu bei nici vin, nici băutură
tare...” (Iud. 13,4). La rugăciunea lui Ma
noah, îngerul veni din nou repetând acc
lași cuvinte (v. 14).

Dacă n'ar fi vinul ceva rău, de ce în
gerul Gavri', vestind în templu lui Zaha
ria nașterea lui Ioan Botezătorul, zice:
„Căci va fi mare înaintea Domnului:
Nu va bea nici vin, nici băutură ame
tore, și se va umplea de Duhul sfânt.”
(Luca 1,15). Dacă vinul nu-i în contrazi
ceră cu Duhul sfânt, de ce-i oprit?

Dacă vinul nu-i așa de rău, de ce a
tuzei în timpul legii, Nazireatului, (care
înseamna despărțire de tot ce-i rău și
predare Domnului), îi este strict interzis,
din partea Domnului, să se spurce cu
vin? (Num. 6,3).

Dacă spui că vinul este bun de între
bănuțat, de ce Dumnezeu îl condamnă prin
Cuvântul Său așa de aspru? (Mica 2,11;
Osea 4,11; Isaia 5:11,22; Prov. 20:1; Ef.
5,10). Iar sfinții și profeții Vechiului Tes
tament se fereau să nu se spurce cu el
(Daniel 1,8).

Vinul nu este o nevoie pentru viață,
ci este o împlinire a dorințelor și a pof
telor trupești. Deci noi, dacă umblăm
după dorința și împlinirea pofteilor fi
rești, suntem într-o stare directă de vrăj
nășie cu Dumnezeu (Rom. 8,6-8).

De aici putem vedea că vinul a fost
oprit pentru oamenii cari erau conduși
de Duhul sfânt și e condamnat de Cu
vântul Domnului. Unul dintre împărații,
pe când bea vin și se bucura, a fost cău
tărit de Dumnezeu, găsit ușor, i s'a luat
moștenirea, i s'au numărat zilele și a
fost omorât.

Da, dar dacă este așa, de ce Dumnezeu
ne-a dat vie?

S-a făcut Dumnezeu vinovat cu aceasta
că ti-a dat mere, pere, prune, grâu, se
cară, orz, porumb? Dacă din grâu sau
secară se face rachiul său spiritul cel mai
puernic, atunci vina este aruncată tot
asupra dragostei și bunătații lui Dumne
zeu.

Dacă Dumnezeu a dat apă, este El
vinovat când te arunci în ea?

— Bine, dar dacă nu mai beau, pot vinde
strugurii și prunele mele altora pe bani,
știind că ei vor face din ele alcool?

Să zicem că ai niște Biblii de vânzare.

Cineva vine să le cumpere; tu însă știi
ca el vrea să le ardă. Ce vei face? Nu
ie: vei vinde de sigur. Dar să zicem că-ți
plătește bine, îți dă un câștig foarte ma
re, ce vei face? Orișicât îți va da, îi vei
spune: „Înapoia-mea...”

Dar să zicem că ai o farmacie și vine
cineva să cumpere un acid sau un oare
care medicament. Tu ai aflat dela alții
că el vrea să se otrăvească. El te roagă
și-ți plătește foarte mult. Ce vei face?
Nu-i vei vinde.

Așa face orice creștin adevărat.

Atunci nu pot înțelege cum dai bău
tura îmbătătoare oamenilor, care e mai rea
decât otrava și aduce cele mai mari ne
norociri.

Poate din cauza vinului tău, sute de oa
meni vin noaptea târziu beți acasă. Stri
că, sfarmă, tot ce le iese în cale. Soțiile
p'âng flămânde, înghețate, bătute, sunt
aproape de moarte. Altele bolnave de
atâtea suferințe. Poate chiar credințoa
se sfâșiate de dureri plâng nopți întregi
rugându-se lui Dumnezeu. Crezi că nu te
va ajunge și pe tine răsplata cerului?

Din cauza vinului tău, mulți copii sunt
desculți și cunosc pe tatăl lor nu ca un
tată, ci ca pe o fiară aspră. În tinerețea
lor nu știu ce-i mângăere, ce-i dragoste
de mamă. Alții, tot din cauza vinului
tău, rătăcesc pe drumuri, flămânzi, cer
șind, alungați. Alții sunt în casele de ne
buni. Mergi acolo și-i vei vedea; priveș
te-i și plânge, plânge de mila lor. Poate
că vinul tău, otrava ta, pe care o vinzi
tu, este cauza principală.

Din cauza vinului, pe care-l vinzi și tu
sunt cele mai mari destrăbălări, cele mai
multe bătăi, sinucideri, spânzurări,
vărsări de sânge și omoruri peste omo
ruri. Necinstirea lui Dumnezeu în zilele
cele mari, sărbătorite de toți, e la cul
me. Un tânăr, cu un mare cuțit de mă
celărie în mână, cu cămașa tăiată din
care se vede curgând sânge, cu mâinele
pline de sânge, stă în mijlocul drumu
lui. Dovedește-mi că n'a făcut acest lu
cru chiar vinul tău. Mânia, gelozia, răs
bunarea datorită vinului, pun vârf tutu
ror păcatelor.

Și ce prilej de bucurie are Satan pen
tru că tu, care te numești copilul lui
Dumnezeu, ești o unealtă în mâna celui
rău, numai din dragostea banului, pentru
distrugerea lumii pe care a creat o
Dumnezeu.

Dumnezeu, tu te rogi la adunare iar
alții beți de vinul tău în cărciumă, se
bat și ucid. Te întreb: este ascultată ru
găciunea ta?

PÂINEA CARE SATURĂ

(Urmare din pag. 1-a)

să beai trupul și sângele cui-

Ceea ce se înțelege prin a mân-și a bea pe Hristos e să-l **primim prin credință în inimile noastre** și mințile noastre să hrănească din El. Auzim că El e Fiul lui Dumnezeu și salvatorul sufletelor noastre. Într-un anumit mod, în inimă acest adevăr în mințile noastre, așa cum primesc oamenii hrana în gură. Când mâncăm, băgăm primădată hrana în gura noastră. După aceea ea intră în gură, așa Hristos trebuie să intre în inimă. Hrănirea e amestecată și noi îi descoperim gustul și bunătatea. Astfel sufletul nostru gustând Hristos, se gândește la El, se unește cu El și îi descoperă drăgăstia.

După pocăință vedem pe Hristos mult mai mareț de cum l-am văzut la început. Am crezut în Hristos cunoscându-l puțin. Dar încet, încet, pricepem împreună cu toți frații cari sunt adâncimile și înălțimile dragostei Sale. După aceea un om care s'a hrănit bine, la școală dela masă multumit, astfel în Hristos simțim că sufletul nostru a găsit tot ce-i trebuie. Hristos e totul, suntem uniți de El, împăcați în El. Această înscamă să primești pe Hris-

tos trebuie însă să uităm că Hristos spune **să mâncăm trupul și sângele Său**. Prin trupul său legem întruparea Sa. Sufletul nostru se hrănește cu adevărul și este și real că „Dumnezeu era în Hristos”, că „Cuvântul s'a făcut trup și a locuit printre noi” și oamenii au văzut slava lui, ca și la nașterea singurului născut din rădăcină.

Și apoi El ne spune să ne hrănim cu sângele Său. Aceasta înscamnă suferințele și moartea Sa izbăvitoare. Adevărata băutură a sufletului însetat e faptul că Hristos a murit în locul Său. El, Dumnezeu, adevărat din Dumnezeu adevărat, a fost atârnat pe o cruce de lemn pe micul deal Calvar, lângă porțile Ierusalimului și acolo, într'un chin sfânt de mare, sub mânia lui Dumnezeu, a făcut ispășire pentru păcatele tuturor celor care cred în El. Aici e speranța mea și a tuturor iubite frate.

Am arătat o Evanghelie pe

care, dacă vreunul din voi o va urma, Hristos va fi al său. Aici e Hristos pe care poți să-l ai gratis, simplu increzându-te în El. După cum vasul gol se umple când e pus în calea izvorului, după cum cerșetorul primește daruri pentru nevoile sale întinzând doar mâna, tot astfel tu poți avea pe Hristos simplu deschizând inima ta păcătoasă în calea Lui. El primești în dar; Dumnezeu ți-l dă fără plată. Dacă nu-l ai încă, nu e din pricina că El te-a respins, căci El n'a respins pe nimeni, ci din pricină că tu i-ai respins pe El. Iubit suficient păcătos, Dumnezeu Duhul Sfânt să te ajute să primești pe Hristos și să fii mântuit prin El.

2. Al doilea punct al meu e: **unde e primit Hristos, acolo e mulțumire deplină.**

Inima omenească își are foamea ei, căci ea strigă neîncetat: „Ah, dacă cineva m'ar iubi, dacă așa avea pe cineva a cărui iubire să umplă ființa mea”. Inimile oamenilor sunt frânte de dorul iubirii adevărate, ele se chinuiesc ca și omul cel mai însetat. Ele vânează și caută în toate părțile după iubire, dar sunt amarnic înșelate, căci pe pământ nu există un lucru vrednic de iubirea noas-

tră. Dar când auzim că Isus Hristos ne-a iubit înainte de a fi lumea, și a murit pentru noi, dorințele inimii noastre sunt împăcate. Atârnă de Hristos, iubite suflete, singurul care poate alina foamea sufletului tău.

Vreau să închei spunând că toți credincioșii mărturisesc adevărul de mai sus. Cum îți petreci tu Dumineca? Unde se bucură sufletul tău în ziua Domnului? Te bucuri în mâncări sau în petreceri păcătoase? Am să vă spun în ce-mi găsească eu plăcerea mai mult: când predic pe Hristos sau când aud pe un predicator dela țară vestind Evanghelia. Nu mă interesează dacă face greșeli gramaticale atâta vreme cât Hristos e în vorbirea lui. Orice e în legătură cu Hristos mă înveselește. Poți spune și tu același lucru despre tine? Câteodată, când predic despre Hristos, — și predic despre El, căci de fapt nu știu nimic altceva afară de Hristos și sunt hotărât să nu știu altceva între voi decât pe Hristos și pe El răstignit, — știu că mergeți acasă spunând: „Foarte bine, aceasta e ce ne trebuie, Hristos, jertfa pentru păcatele noastre și bucuria sufletului nostru”.

CONGRESUL REGIONAL BAPTIST

La 31 Iulie 1 și 2 August 1937, vom avea deosebita cinste, de a avea în mijlocul nostru, pe cei mai de seamă reprezentanți ai celor 40 milioane baptiști și aderenți din lumea întreagă: Dr. G. TRUETT și Dr. J. H. RUSHBROOKE, președintele și secretarul general al Alianței Mondiale Baptiste, cari vor fi însoțiți de alți frați vestiți, din Anglia și America.

Congresul va avea loc în una din cele mai mari săli din Capitala țării noastre. Bisericele Baptiste din București, prin reprezentanții lor fac mari pregătiri pentru asigurarea reușitei acestui congres regional baptist, la care vor participa și frații noștri din țările învecinate.

În continuarea acestui congres regional, se va ține Luni 2 August 1937, în localul Comunității Baptiste Române din București, Bulv. Basarab No. 56 bis., congresul Uniunii Bisericilor Baptiste din România.

Comitetul local pentru organizarea congresului, de comun acord cu reprezentanții Uniunii, au stabilit o taxă de participare, pentru frații noștri, în sumă de Lei 100 cu care se vor acoperi cheltuielile ce se fac cu pregătirea acestui congres.

Însă, pentru a se înlesni participarea unui cât mai mare număr de frați din întreaga țară, la aceste congrese, comitetul a decis să facă o reducere de 20 la sută pentru acei, cari vor plăti taxa la congres, până la 1 Maiu a. c.

Astfel, cine va trimite Lei 80. — plus Lei 7. — pentru mărci postale, la adresa: C. STROBEL, BUCUREȘTI 5; STR. TRIUMFULUI No. 46, casieru' comitetului local de organizare, va primi o carte de invitație pentru participarea la congres.

După data de 1 Maiu a. c., taxa de participare va fi de Lei 100.—

Intrucât locurile sunt limitate, rugăm frățietatea să se îngrijească din timp, să-și asigure participarea la acest congres de înălțare sufletească.

Comitetul local de organizare:

Președinte, C. ADORIAN.

Secretar: IOAN I. STANESCHI.

Din lumea largă

După plecarea sa din România, Dr. Rushbrooke, a dat niște declarații presei engleze despre starea baptiștilor din România, cari au fost publicate de toată presa religioasă din Anglia și de marele ziar zilnic, „Times”. Noi am dat un rezumat al acestor declarații într'un număr trecut al „Farului”. Domnul G. Șeinescu, student român din Anglia, a trimis ziarului „Times” o scrisoare în care spunea, între altele, că Dr. Rushbrooke a adus poporului român „cele mai grave acuzări”, că „predicatorii baptiști se opun serviciului militar și creează dezordine; îndrumând adepții lor de a refuza să-și îndeplinească termenul de instrucție militară” și că baptiștii din România încearcă „să se facă unealta unei propagande politice”. Ziarul „Universul” a reproduș această scrisoare, urmată de un articol în numărul următor, cu titlul: „Calomniile împotriva țării”, în care scrie împotriva „vizitelor de inspecție” ale lui Dr. Rushbrooke în România. Fr. Staneschi a cerut în numele Uniunii Baptiste, ziarului „Universul” să desmintă acuzațiile nedrepte din acea scrisoare și am trimis și noi dela redacție aceluiași ziar o desmintire, dar nici pe una n'a publicat-o. Desmintirea din partea Uniunii a apărut în ziarul „Dimineata”.

În ziarul „Times” din 27 Februarie 1937, a apărut răspunsul lui Dr. Rushbrooke la scrisoarea domnului G. Șeinescu. În acest răspuns, Dr. Rushbrooke arată că n'a adus „acuze împotriva poporului român. Temperamentul său e tolerant. Cei vinovați pentru nedreptăți sunt autoritățile locale... Eu am găsit totdeauna în conducătorii politici un punct de vedere mai larg și mai plin de simpatie”. Iarăși Dr. Ruhsbrooke arată că n'a venit în „inspecție” în România. Alianța Baptistă Mondială nu are autoritate peste diferitele organizații baptiste. Ea e o organizație voluntară și frățească. Sigur, Dr. Rushbrooke desminte acuzația gravă că predicatorii baptiști sunt împotriva serviciului militar. De fapt acuzația aceasta e foarte ciudată. Iată de ce. Se știe că slujitorii duhovnicești ai tuturor cultelor din țară, afară de baptiști, sunt scutiți de armată. Singuri predicatorii baptiști dintre toți slujitorii

cultelor din România fac armată. Apoi acuzația că suntem unelte politice e cu totul neîntemeiată. Baptismul e o religie spirituală cu scopuri spirituale. Aici nu se face nicio politică, ci se caută apropierea de Dumnezeu și păzirea poruncilor Lui. Nu știm dacă domnul Șeinescu cunoaște într'adevăr pe baptiștii din România.

În Statele Unite la fiecare cinci oameni există un automobil.

În Bucșești a murit un adventist și locuitorii din sat n'au lăsat să fie îngropat în cimitirul satului, ca să nu tulbure odihna celor îngropați. Atunci el a fost îngropat în câmp. Peste noapte cineva l-a desgropat pe mort și dimineata a fost găsit cu sieri cu tot în fața cărciumei.

A murit de curând unul dintre cei mai mari teologi protestanți, Emil Doumergue, decanul facultății de teologie din Montauban, Franța. El era în etate de 93 ani. Articolele sale în „Le Christianisme”, organul oficial al bisericilor protestante din Franța, erau citite cu mare plăcere de oricine. Ultimul său articol a apărut exact în timpul morții. În el deplângea starea tristă a protestanților din Germania.

Din Rusia. Propaganda celor fără Dumnezeu din Rusia, în 1936, a fost foarte înflăcărată. În organizația lor sunt un milion și jumătate de membri. Din ei un sfert sunt tineri sub 18 ani.

M. S. Regina Maria a fost bolnavă de gripă. Boala însă, a trecut și sănătatea M. Sale revine iarăși.

Mai multe mii de oameni au murit de foame în China din pricina secetei.

Niște hoți au intrat prin pod la Banca Aradană și au furat 680 mii lei și diferite bijuterii. „Nu vă strângeți comori în bănci unde furii intră și le fură”.

În America, în New London, s'a întâmplat o mare nenorocire. Cuptoarele de încălzire centrală ale unei școli au făcut explozie svârlind clădirea școlii în aer. Au fost omorâți peste 400 de copii și 36 profesori.

Un mare foc a izbucnit în Boldu, o comună din jud. R.-Sărat. Au ars 103 case. Au fost carbonizate mai multe vite, oi și păsări și s'a nimicit grâu în valoare de 5 milioane. Totalul pagube-

lor se ridică al 15 milioane. Peste 500 de suflete au rămas fără adăpost.

Parlamentul țării s'a închis 20 Martie, fără să se voteze lege de extindere a drepturilor lui baptist pe toată țara.

Dr. Victor Antonescu, ministru de externe, a făcut de curând vizită în Turcia, unde a fost primit cu mare entuziasm. Prin această vizită legăturile dintre România și Turcia s'au întărit mult.

Dr. Gheorghe Tătărescu, președintele consiliului de ministru, plecat la Praga ca musafir al guvernului cehoslovac. Acolo, împreună cu primministrul Cehoslovaciei, au lucrat la întărirea colaborării dintre cele două țări.

Dr. C. Angelescu, ministru de educație națională, a făcut o vizită guvernului polon pentru a căuta o înțelegere de colaborare culturală dintre Polonia și România.

A murit Austen Chamberlain, fostul ministru de externe al Angliei.

În Palestina continuă tulburările. Guvernul englez a dat ordine depline comisarului englez de a lua măsuri contra tulburătorilor.

Dunărea s'a revărsat în Dealul Gea. Peste 50 mii de hectare de pământ arabil și pășune a fost acoperit de ape.

Holeră în India. O epidemie mare de holeră a început în India. Până acum sunt 250 mii morți.

Se spune că universitățile vor deschide la 1 Aprilie.

Anglia a invitat la încoronarea regelui și pe Negus. De asemenea Italia a hotărât să nu trimită delegație la această încoronare. Din partea României merge Marele Voevod de Iulia, Mihai.

În ultima ședință Sinodul Ortodox a condamnat a francmasoneria. În același timp a hotărât să mențină e dl. 11 conducătorul Oastei Domnului caterisit și să-i ceară să nu otipărească foaia „Isus, Biroul”.

CĂRȚI „CÂNTĂRILE SICE LUI” se găsesc de vândut la Biblioteca Municipala Oradea, str. Bărbant, 20, de două feluri: cu 45 lei și cu 40 lei bucata. Cărtile sunt legate bine și lucrate în mos.

DE PE OGORUL EVANGHELIEI

FINERETUL BISERICII BAPTISTE Jag, jud. Hunedoara, a avut în 20 fr. o frumoasă serbare, la care a luat te mult popor din loc și din jur. Pro- mul a fost condus, dimineața, de fr. Mărza, predicatorul cercului, iar în masă de fr. Lazar Ormindean. Sub- ul a fost: „Aducerea sulletelor la stos”. A cântat corul din loc.

BISERICA DIN IANOȘDA a suferit o e pierdere prin trecerea la cele veș- e a fratelui Gh. Rusu, care a fost un p tare în ea. Serviciul înmormântării ost oficial, în 21 Ianuarie, de către ii: T. Vicaș, Ionescu și Hălmăjan. A tat muzica fraților din Gurbediu. Fra- Rusu, înainte de a muri, și-a adu- toată familia în jurul lui și a cerut i mai mare să citească din Ioan 4. Apoi le-a spus: „Aceasta e averea mai scumpă pe care v'o las”.

DRA ELENA COJOCAR, din Bălcea- jud. Lăpușna, ne-a trimis 50 lei pen- abonamentele celor săraci.

T. VICAȘ ȘI P. BENEĂ au îndea în 25 Febr. căsătoria religioasă a lui Mihai Bodea, seminarist, cu sora ia Bălaj, în Ianoșda, jud. Bihor. A at muzica fraților din Batăr.

I. COVACI a ținut înmormântarea Lupulescu din Sintești în 26 Febr. intat muzica din loc.

CHINA BAPTISTII au privilejal vesti Evanghelia prin radio. Mr. primul inspector al comerțului din ung, a ascultat predicile acestea și ocăit. Astăzi e membru al unei bise- baptiste.

RDUL DE MISIUNE pentru Străi- e al Convenției Baptiste de Sud din le Unite, a primit în 1936, pentru indirea Evangheliei, dela bisericile această Convenție, suma 959.791 do- Datoria Bordului scade în fiecare Baptiștii din această Convenție vor tri în 1915 o sută de ani dela orga- ea ei. Ținta lor e ca, până atunci, organizatiile baptiste ale acestei enții să-și plătească toate datoriile. această Convenție sunt peste patru il lne de baptiști.

IOSIF GHIOCEL și I. Vucu au și în 7 Martie, căsătoria religioasă a . Lenuța Grecu din Socolari cu fr. nă Zarcu. A cântat corul din Socol- onduș de fr. Nicolae Vucu. A luat 31r un public numeros. — *Iosif Brân-*

— **ROMAN BELIBOV**, din Slobozia, SICfatea-Albă, ne-a trimis 50 lei pen- abonamentele celor săraci.

BISERICA BAPTISTA DIN ANINA le82 de membri cari citesc Biblia C.

RUSHBROOKE, trimițându-ne pro- d conferințelor regionale din vara

viitoare, spune despre Dr. Truett urmă- toarele: „Toți știți că Dr. Truett e un predicator cu o putere unică. A lăsat o mpresie adancă anul trecut în țările pe cari le-a vizitat în Asia și de curând a luat parte la o campanie de evangheli- zare națională în America. Sunt sigur că-i veți primi cu bucurie și veți face tot ce veți putea ca să vină cât mai muți să-l întâlnească și să audă solia pe care el v'o aduce. Ne bucurăm că Dumnezeu a chemat un astfel de om să fie preșe- dintele Alianței Baptiste Mondiale... Ru- gați-vă ca acest timp de întâlnire să ai- bă urmări durabile spre binele tuturor cari vor avea parte de ele și spre bine- le acelor pe cari ei îi vor reprezenta. Dumnezeu să ne facă vrednici de a fi numiți copii ai Săi și de a mărturisi ace- stei generații Evanghelia Sa”.

Da, credem că fiecare frate și soră din țară, care poate, va veni la Bucu- rești să vadă pe prințul predicatorilor de azi, pe Dr. Truett. Suntem foarte feri- ciți că Dumnezeu a așezat în fruntea Alianței pe Dr. Truett, cel mai mare pre- dicator al Americii și pe Dr. Rushbroo- ke, unul dintre cei mai mari bărbați de stat creștini și un mare diplomat. Cine va putea rămâne acasă când aceștia doi vor fi în București?

FR. VICTOR TEODOSIU a ținut în 25 Febr. în Mișca, jud. Arad, căsătoria re- ligioasă a sorei Ecaterina Lung cu fr. T. Corlea. A cântat corul din loc.

FRĂȚII DIN GHIRODA au început în- că în 1934 zidirea unei case de rugă- ciune, dar sărăcia i-a împiedecat s'o is- prăvească până acum. Ei roagă frăție- tatea să le trimită ajutoare pe adresa: Iefta Botoca, Ghiroda, p. Timișoara 7, jud. Timiș.

ALIANȚA BAPTISTA CHINEZA. Lu- crul baptist în China a început acum o sută de ani. Multă vreme ei au lucrat în grupuri răslete, datorită lipsei de le- gături în acea țară atât de mare și lip- sei de conducători băștinași. Dela o vre- me aveau conferințe anuale propuse și conduse de misionarii cari lucrau în a- ceastă țară. Inșă în 1930, Dr. C. E. Liu,

președintele universității Shanghai, a propus națior din China sa se uneasca cu oțt mō o organizație naționala. Ei au ajuns acum sa aiba aceasta organi- zatiē, numita „Alianța Baptistă Chineză”. Conducatori ei, Dr. Liu și Dr. Bau, au propus un plan de cinci ani în care să iupie pentru urmatoarele lucruri: 1. Nu- marul baptiștor din China să fie du- bial. 2. Sa se răspandească un milion de bucăți din Evanghelia după Ioan.3. Să se facă o istorie a baptiștilor din China. 4. Să se facă un mare ziar baptist chi- nez. 5. Să se trimită Evanghelia în ținu- turile unde n'a ajuns până acum.

BISERICA BAPTISTA GASTON AVE, DIN DALLAS, Texas, Statele Unite, a serbat, în 21—28 Februarie, 10 ani dela venirea lui Dr. M. Craig ca predicator al ei. Acum zece ani această biserică a- vea 1813 de membri, iar azi are 4451. În 10 ani această biserică a dăruit peste 75 milioane lei pentru vestirea Evan- gheliei.

BISERICA BAPTISTA DIN CUCER- DEA, a avut în 21 Martie o serbare fru- moasă spre slava lui Dumnezeu, impo- uobită de cântece, poezii și cuvântări. Au luat parte frați și prieteni din Dicio- sânmartin, Bachnea, Bobohalma, Bord și Iernut. Au vorbit frații: Călușiu, Micloș, N. Moldovan, T. Moldovan, Stupariu, Ra- du, Fecior și Sărățeanu.

SUNTEM RUGAȚI SĂ PUBLICAM că, Bouț Vitan e exclus din biserica baptis- tă din Turda și frații sunt rugați să nu-l primească prin biserică ca pe un frate. De fapt am adăuga aici că e bine ca bisericile să nu primească pe oricine drept frate, nici să nu trimită pe oricine la amvon. Iarăși frații să nu primească în casele lor pe oricine se dă drept bap- tist. Sunt o mulțime de oameni cari vreau să se ascundă sub numele de bap- tist cu aite scopuri decât cele sfinte.

DATORIA NOASTRĂ

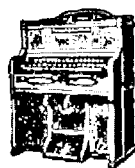
(Urmare din pag. 4-a)

ne-a crecat și ne-a răscumpărat pentru aceasta. Pavel spune: „Eu sunt dator”. Generalul Lee a spus că cel mai mare cuvânt din limbajul nostru e „datoria”. Dacă am simți noi cât suntem de datori Domnului! Sub ce obligație ne-a pus jertfa Lui!

2. Mântuirea nu poate fi prin fapte. Prin faptele bune de azi nu-mi pot acoperi datoria de ieri. Chiar dacă acum aş face cele mai bune și mai minunate fapte, abia îmi plătesc datoria de azi. Abia fac „ce eram dator să fac” azi. Datoria din timpul păcătoșeniei numai jertfa lui Hristos pe cruce o poate acoperi.

I. COCUȚ.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e e s k é s
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 11.**

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

De unde vin crimele

Un vestit criminolog spune că 98 la sută din ucigași vin din familiile celor divorțați.

Toată datoria

Spurgeon spune: „Hristos a plătit datoria celor ce cred în El până la ultimul bănuș și a primit o chitanță divină: deci, cândă Dumnezeu nu e nedrept ca să ceară de două ori plățirea unei datorii, niciun suflet pentru care a murit Hristos și care l-a primit în inimă, nu poate fi trimis în iad”. Iată un lucru la care dacă te cugești și pe care dacă îl crezi, îți se umple sufletul de cea mai mare fericire.

Un cimitir necesar

H. W. Beecher a zis odată: „Fiecare om trebuie să aibă un cimitir bine îngrijit în care să îngroape greșelile prietenilor săi”.

Cea mai bună...

Cea mai bună educație: să te cunoști pe tine însuși.

Cea mai bună filosofie: o minte împăcată.

Cea mai bună teologie: o viață curată și folositoare.

Cel mai bun războiu: împotriva slăbiciunilor tale.

Cea mai bună medicină: voioșia și înfrânarea.

Cea mai bună muzică: râsul unui copil nevinovat.

Cea mai bună știință: să extragi razele soarelui din norii întunecați.

Cea mai bună telegramă: raze de soare într-o inimă zdrobită.

Cea mai bună biografie: viața care scrie milostenia cu litere mari.

Cea mai bună diplomatie: să faci un tratat de pace cu conștiința ta.

„O scumpă zi”

Dr. J. MacNeill, mort decurând, a spus într-o predică odată următoarea întâmplare.

Un tânăr, fiul unui comerciant bogat, a început să trăiască o viață foarte stricată. Tot ce a avut, a prădat și a făcut o mulțime datorii. Tatăl său i-a plătit toate datoriile și i-a dat o nouă ocazie să se facă bun, însă degeaba; peste câteva săptămâni tânărul iarăși era în noroiul păcatului. Tatăl său i-a plătit o nouă datorie. Atunci s'a hotărât să-și spele mâinile de păcatele fiului său. L-a chemat și i-a spus: „Am depus pentru tine la banca națională din Toronto 50 dolari. Ți plătesc drumul să mergi în Canada. După ce te vei îndrepta, poți să te întorci îndărăt la mine; dacă însă,

nu-ți vei schimba viața, stai acolo, căci nu vreau să te mai vad”.

Tânărul și-a mușcat limba de ciudă și a răspuns: „Bine, domnule; mai pot să te servesc cu ceva?”

Tatăl s'a înturiat și a răspuns: „Da, dacă nu te îndrepti, să-ți schimbi numele”.

Băatul s'a dus în Canada, și-a scos dolarii din bancă și peste puțin timp a ajuns fără niciun ban în buzunar pe străzile New-York-ului. Era o noapte friguroasă și tânărul cu mintea tulburată și cu trupul oboșit, a intrat într-o adunare unde se predica Evanghelia. La sfârșitul predicii, care avusese ca subiect „Fiul răătăcit”, predicatorul a dictat cântarea: „O scumpă zi, când te-am primit, Isuse, Salvatorul meu”. Apoi a rugat pe fiii pierduți să se întoarcă la Tatăl și ca semn al acestei hotărâri, să treacă înainte și să semneze o declarație că vreau să urmez pe Isus. Tânărul a pășit înainte, a luat penița în mână, apoi a șovăit. Care e numele său? Nu i-a luat tatăl său dreptul de a purta numele părintese? Atunci a început să scrie încet: „O. H. Day (care înseamnă: O scumpă zi).

El se pocăise într'adevăr. O. H. Day și-a găsit o slujbă într-o prăvălie, iar scara era la adunare luptând să aducă suflete pierdute la Domnu. A avut mare succes în comerț și când a murit, a lăsat în urma sa o mare firmă care avea filiale în multe orașe din America și Canada. Totuși abia la moarte au știut prietenii săi că numele său, O. H. Day (O scumpă zi), semnat pe multe cecuri de binefacere, îl primise ca nou născut în împărăția lui Dumnezeu.

„Eu cred”, spune Ruskin, „că rădăcina aproape a fiecărei rătăcirii care a intrat în biserică creștină a venit de acolo că oamenii au vrut să câștige, nu să primească mântuirea și motivul principal pentru care multe predici sunt atât de neroditoare e că ele chiamă pe oameni să lucreze pentru Dumnezeu, în loc să-i cheme să vadă ce lucrează El pentru ei”.

Puterea Evangheliei

În nordul statului Texas se țineau niște întruniri pentru aducerea sufletelor la Hristos. O femeie tânără și-a predat viața lui Hristos. Tatăl, frații și surorile ei erau pierduți. Mama ei căzuse din credință. Toți au fost aduși la Hristos prin lupta acestei femei. Bărbatul ei, care fusese un om înrăutățit, a devenit un ucenic al Domnului. Într-o zi predicatorul a fost invitat la masă la această familie. Atunci tatăl a spus următoarele: „Frate predicator, sunt douăzeci de ani de când niciun predicator n'a fost la masa mea. Am fost un mare păcătos. Am blestemat

bisericile și pe predicatori și am spus multeori că niciun predicator nu va veni ca din truda mea. Dar ce schimbare făcut în mine! Pentru noi azi e cea mai mare sărbătoare să te avem în mijlocul nostru”. Iată cum Evanghelia lui Hristos poate schimba o familie întreagă și truna rea într-o familie fericită și de dragostea lui Hristos!

Nu-i de ajuns voința omului

Într-o dimineață un predicator din mare oraș american, a fost chemat la un hotel. Aici a găsit un om de vreo 40 de ani, beat. În dosul lui se ascundeau istorie foarte tristă. Mentea sa strălucitoare a fost întunecată, corpul său tare a slăbit și voința sa hotărâtă a fost zdrobită de demonul beției. Predicatorul i-a citit din Cuvântul lui Dumnezeu și l-a rugat împreună. Când s'au ridicat de pe genunchi, fața omului strălucise cu o voce de biruitor, spuse: „Sunt mântuit! Hristos a venit în viața mea și mă trece din trecut opt ani. Predicatorul a ajutat același om care avea și soția cuiva în aceeași cameră de hotel. După ce a vădit că istorisit predicatorului marea forță care a venit în viața lor, după schimbarea făcută de Hristos în inima lui, a început cu următoarele cuvinte: „Oportea de predici, spune oamenilor că, după pierderea mea, e în zadar să se lupte să scape de obiceiurile păcătoase. Eu am căutat acest lucru de mii de ori și nu am reușit niciodată. Numai puterea lui Hristos, coborâtă în viața omului, îl poate scapa de obiceiurile rele”.

Păcatul și mântuirea

Într-o predică, A. Maclaren spunea următoarele: „Noi ne deosebim în multe lucruri afară de unul: „Toți am păcătuit și suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu. Toți avem nevoie de iubirea lui Dumnezeu, ca ni se îmbie tuturor, dar cred că singura cale de a ajunge la ea este să vedem și să ne simțim păcătoșii”. Vă predic o iubire pe care nu trebuie să o cumpărați, o milă pentru care nu trebuie să dați mită, un har care atarnă de faptele, de meritele și de noi, care vine dela Dumnezeu înainte de a vă fi voastre gata să-l primiți. Ești om păcătos; Hristos a murit pentru tine. El vine să-ți dea iertarea și să te-o și odihnește-te. Atunci vei putea să-ți iubești, să știi și să faci, vei putea să fii iubit și călăuzit”.